

N:o 328.

Af Herr **Lars Daniel Andersson**: *Om tillägg och förändring i Kongl. Förordningen den 26 Oktober 1866, angående försäljning af spirituösa drycker.*

Fördelningen af afgiften för minuthandel med och utskänkning af spritdrycker är icke billig och rättvis, enär den hufvudsakligen tillfaller städerna, der snart sagdt alla försäljningslokaler måste vara belägna, ehuru det till största delen är landtbefolkningen, som erlägger denna afgift, hvilket nog samt förnimmes, i synnerhet i de närmast städerna belägna kommuner, der bidragen till fattigvården i försvårande grad årligen ökas. Genom de andelar af ifrågavarande afgift, som tillfalla landstingen och hushållningssällskaperna, tillskyndas visserligen äfven landtkommunerna någon, ehuru ringa fördel, men denna förminskas icke obetydligt genom vederbörande myndigheters åtgöranden. Det är nemligen nog samt bekant att i många städer bildats föreningar, som bedrifva hela spritförsäljningen och aflemna all derpå uppkommande vinst till städernas kassor, och att dessa föreningar så gynnas af åtskilliga Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, att försäljningsrättigheterna öfverlåtas till dem, ehuru deras anbud högst betydligt understiga andra spekulanter, hvarigenom all täflan härutinnan slutligen måste upphöra och ifrågavarande rättigheter blifva ett städernas monopol. Visserligen uppgifvas såsom skäl för detta förfarande, att föreningarne bättre än enskilda personer skulle befordra ordning och måttlighet, men erfarenheten bekräftar icke denna åsigt; dessutom tillkommer det väl myndigheterna att meddela sådana föreskrifter, som kunna anses erforderliga, och att tillse dessas efterlefnad.

Med anledning häraf vågar jag föreslå, det Riksdagen beslutar den förändring i Kongl. Förordningen af den 26 Oktober 1866, angående försäljning af spirituösa drycker,

att till 10 § må göras följande tillägg:

Vid pröfningen af gjorda anbud skola alltid det högsta antagas, derest den bjudande besitter de egenskaper, som i 6 § föreskrifvas och dessutom sätter nöjaktig säkerhet för anbudets fullgörande;

samt att andra momentet af 24 § måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Af de afgifter, som inflyta så i städer som å landet, aflemnas de återstående tre femtedelarne i landtränteriet, hvarifrån det för hela länet sammanlagda beloppet genom Konungens Befallningshafvande fördelas på länets samtliga städer och socknar i förhållande till hvarderas folkmängd. Hvad stad eller socken sålunda tillfaller användes till kommunala behof inom staden eller socknen.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1869.

Lars Dan. Andersson,
från Wermland.

N:o 329.

Af Herr **J. W. Petre:** *Om afstående till förmån för barnhusinrättningen i Gefle af Kronans rätt till dana-arf efter enkan Maria Elisabeth Waxström i nämnde stad.*

Sedan i Gefle stad boende skarprättaren Carl Magnus Lidmans efterlemnade enka, Maria Elisabeth Waxström, derstädes afidit utan att efterlemna några arfvingar, samt hennes obetydliga qvarlåtenskap, hvilken, med under tiden för arfvingars efterforskande upplupen ränta, nu uppgår till 316 R:dr 22 öre R:mt, sålunda skulle såsom dana-arf tillfalla Kongl. Maj:t och Kronan; så får jag härmed vördsamt föreslå, att, på sätt stadsfullmäktige i Gefle, uti till Kongl. Maj:t särskildt ingifven underdånig ansökning jemväl anhållit, och i likhet med hvad i dylika förut förekommande fall varit vanligt,